

хръвъ, открыва по сички-ты страны двойно-то си происхождение. Правителство-то му съставено отъ кралевство, и отъ Аристократій, вѣра-та му по-малко великодѣшина отъ Католическѣ-тѣ, иъ по-блестательна отъ лютерансѣ-тѣ, войнство-то му тѣшко и дѣятельно, литература-та му и художе-ства-та му, языкъ-тѣ му, характери-ти му, още и тѣлесна-та му направа, сичко участвова отъ два-та извора иъ кон-то противя. Той съединїва просто-душie-то, притость-тѣ добро-то чювство и забав-ность-тѣ (медленность) на Нѣмцы-ты съ велико-дѣшие-то, живость-тѣ безразсѫдность-тѣ, умствен-нѣ-тѣ живость и пріятность на Французы-ты.

Единородни сынове на древность-тѣ могжатъ ся нарече Французи-ти, зачто-то имѣть духъ, Рим-лянскій, а характеръ Елленскы. Бесконокни и не-постоянни въ благополучие-то, непобѣдими и посто-янни въ нещастie-то, способни за сички-ты худо-жества, образовани, кога владѣе миръ въ правител-ство-то, простаци и дѣви въ разбѣрванie-то на политикѣ-тѣ; наклонни у сички-ты страсти, ту на добры, ту на злы; дѣрзостни да струвать добро, безъ да искать признательство, и зло безъ да ся бѣжатъ отъ съвѣсть-тѣ; не наумяватъ си нито за грѣха, што за добродѣтели-ты си; во врѣмѧ миръ живѣиже простодушно, а кога-то има бой (дженкъ), не жялятъ живота си; суетни насыщливи, славо-любци, павидащи и на обикновенно-то и на ново-то; лично най-личливи отъ человѣцы-ты; тѣлесно най-непріятни отъ сички; паврѣмени кротки и не-новинни като агне, а на врѣмени свирѣпи и немилосътиви като тигръ: такива сѫ были иѣкое врѣмѧ А-тинеани-ти, а такива сѫ днесъ Французи-ти.

(Мод. де Сталъ)